

A l'assaig 'L'escola contra el món' el mestre Gregorio Luri advoca per recuperar l'autoritat dels mestres i el valor de la feina de l'alumne ■ CRISTINA FORÉS

El filòsof Gregorio Luri fa una demolidora revisió crítica dels pilars ideològics i les bones intencions en què se sosté l'escola catalana

Sense fórmules

Ignasi Aragay
BARCELONA

Ni pública ni privada, ni laica ni religiosa, ni elitista ni popular, sinó tot el contrari. Un altre assaig –sí, un més, però no un qualsevol– busca sortides per a l'atzucac educatiu català. Les busca sense fórmules màgiques. És obra del navarrès establert a Catalunya Gregorio Luri, filòsof i professor jubilat. Als 40 anys Luri es va fer un regal: no pensar amb fórmules, i d'aquell magnífic present en surt ara el llibre *L'escola contra el món* (La Campana), un text on proclama que "l'optimisme és possible" sense renunciar a la crítica dels pilars ideològics i les bones intencions que encara avui sostenen i condicionen l'escola catalana.

El llibre va ser presentat ahir a la premsa en un acte al qual, per sorpresa, s'hi va presentar el conseller d'Ensenyament, Ernest Maragall, que es va mostrar entusiasmat amb les tesis de Luri, tot i que aquest últim

Ernest Maragall avala l'obra amb la seva aparició per sorpresa a la presentació del llibre a la premsa

no deixa d'ironitzar sobre la carta de serveis prestats que el conseller li va enviar per la seva jubilació: "M'agraeix que hagi estimulat el creixement del pensament crític, la reflexió i la creativitat dels nois catalans, però no m'explica per què aquests valors són més importants que, per exemple, la lleialtat, la disciplina i la responsabilitat; ni tampoc per què no sembla concedir cap importància als continguts que hagi pogut impartir al llarg de la meua vida professional".

Bé, en tot cas, Maragall ahir combregava amb la minirevolució que proposa Luri. I en la mateixa línia va situar-se el sociòleg Salvador Cardús, director de la col·lecció d'assaig *Obertures* que acull l'obra, i el filòsof Xavier Antich, per qui

es tracta d'un assaig "imprescindible".

L'escola contra el món parteix de la idea que en lloc de seguir parlant de creativitat, llibertat, espontaneïtat, plaer, igualtat, multiculturalisme, innovació i laïcitat s'ha de fer de coneixements, autoritat, silenci, esforç, elitisme democràtic, identitat, tradició i, si es vol un autèntic pluralisme, també de religió –"Caldria explicar amb arguments per què algunes idees, per exemple el laïcisme, són més públiques que les creences religioses". El canvi de paradigma, doncs, és més que notable.

D'un extrem a l'altre

Si històricament l'escola autoritària i memorialística va donar com a reacció un ensenyament per a la fe-

licitat, amb la utopia del Maig del 68 com a música de fons i el nen al centre de totes les mirades, Luri proposa ara fer autocrítica i una certa marxa enrere que permeti a l'escola exercir amb garanties el seu rol de mitjancera entre la família i la societat, cosa que vol dir, al seu parer, anar a la contra de moltes coses: de l'acceleració, del consumisme, de l'opinionitis, del candor moral, del peterpanisme, de la sobreprotecció...

Segons Luri, si una cosa tenen en comú tots els sistemes que funcionen, de Finlàndia a Singapur, passant per Corea del sud, Flandes i Baviera, és haver recuperat la confiança en el mestre i haver triat els millors com a mestres. I a partir d'aquí, crear un cercle social virtuós. ■

Idees

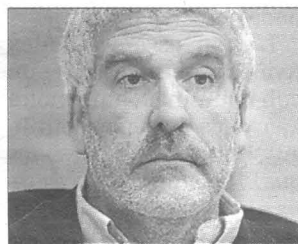
Trencant tòpics

Relativisme: "Qui ha de ser al centre, l'opinió de l'alumne o els arguments del saber?"

Confiança: "No són els mètodes en ells mateixos els que generen confiança o desconfi-

ança, sinó els mestres que els apliquen". **Pluralitat:** "L'escola pública catalana va voler quadrar el cercle ideològic en presentar-se al mateix temps com a pluralista i aconfessional, quan en realitat volia dir que acceptava l'expressió de qualsevol idea... sempre que

no fos religiosa". **Optimisme:** "L'optimisme és el primer deure moral del mestre". **Suspendre:** "La responsabilitat del mestre és justament a la inversa, suspendre un alumne quan calgui perquè pugui aprovar a la vida". **Treball:** "No tinc cap dubte de la ne-

cessitat de promoure l'educació en el consum responsable. El que em deixa perplex és que no s'eduqui també en el treball". **País:** "A Catalunya és més fàcil, i més creïble, defensar en públic els valors dels bascos o dels navarresos que no pas els valors catalans".